

ת"פ 43444/12/15 - מדינת ישראל נגד אורן מסיל

בית משפט השלום בנצרת

04 אפריל 2016

ת"פ 43444-12-15 מדינת ישראל נ' מסיל(עציר)

מת 43469-12-15

לפני כבוד השופט אדריס נעמן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

אורן מסיל (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - אין הופעה

ב"כ הנאשם - עו"ד רינג ד מהסנגוריה הציבורית

הנאשם - בעצמו

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון כי במהלך שנת 2015 עבד כפקיד בסוכנות הביטוח "סיני", המשווקת ביטוחים של חברת הביטוח "הראל". עוד הודה כי במסגרת עבודתו הייתה לו גישה לרשימת הלקוחות של הסוכנות, וכי עשה בה שימוש על מנת לאתר לקוחות מבוגרים בני 65 ומעלה, אשר הניח כי יש להם ביטוח סיעודי. בהמשך יצר קשר עם כמה מהלקוחות מתוך כוונה להוציא מהם כספים במרמה, ומתוך תקווה כי יפלו ברשתו בשל גילם המבוגר.

§ ביום 26/11/15 פנה הנאשם טלפונית ליהושע זר (יליד 1940) וטען בפניו כי הוא זכאי להחזר כספי בסך 70,000 ₪ מחברת הראל בגין הביטוח הסיעודי. עוד טען כי על מנת לקבל את ההחזר, עליו לשלם לחברה - באמצעות הנאשם - עמלות בסך 11,970 ₪. בהמשך הגיע הנאשם לביתם של יהושע ואשתו, הציג בפניהם פוליסת ביטוח מזויפת שהוכנה על ידו מראש ובה שתל את שמו של יהושע, וקיבל לידי שיק בגובה סכום ה"עמלה". שיק זה נותר פתוח לבקשתו, ולאחר מכן נמסר לפירעון אצל אדם העוסק בניכיון שיקים.

מספר ימים לאחר מכן שב ופנה הנאשם ליהושע וציין בפניו כי מגיע לו החזר נוסף בסך 25,000 ₪, כאשר הפעם דרש עמלה בסך 3,500 ₪ במזומן. חשדו של יהושע התעורר ולפגישה שנערכה ביניהם בבית קפה ביום 14/12/15

הגיע בליווי שוטרים. הנאשם נעצר באותו מועד. בגין המתואר הורשע הנאשם בעבירות של **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** (לפי סעיף 415 (סיפא) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, להלן: "חוק העונשין"); **ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** (לפי סעיף 415 (סיפא) + סעיף 25 לחוק העונשין); **זיוף** (לפי סעיף 418 (סיפא) לחוק העונשין); **ועושה** (לפי סעיף 431(1) לחוק העונשין).

§ בחודש נובמבר 2015 פנה הנאשם ליונה קופלר (יליד 1948) וטען בפניו כי הוא זכאי להחזר כספי בסך ₪ 47,000 בגין הביטוח הסיעודי של חברת הראל. עוד טען בפניו כי על מנת לקבל את הסכום עליו לשלם לחברה - באמצעותו - סכום של ₪ 11,750, והודיע כי יגיע לביתו על מנת להסדיר את התשלום. במקביל הכין פוליסה מזויפת על שמו של קופלר.

מספר ימים מאוחר יותר ניסה הנאשם לקבוע פגישה עם הנ"ל, אולם האחרון אמר לו כי הוא מתכוון לבדוק את הדברים מול חברת הראל. בשלב זה ניתק הנאשם קשר עם יונה. במקביל פנה הנאשם לדבורה קופלר, אשתו של יונה (ילידת 1949) וביקש לקבוע עמה פגישה. דבורה הבהירה לנאשם כי בעלה מטפל בענייני הביטוח וכי הוא מאושפז, ומשכך לא יצאה הפגישה אל הפועל.

בגין המתואר הורשע הנאשם בעבירות של **ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** (לפי סעיף 415 (סיפא) + סעיף 25 לחוק העונשין); **וזיוף** (לפי סעיף 418 (סיפא) לחוק העונשין).

§ ביום 13/12/15 יצר הנאשם קשר עם הקשישה פרחיה אליהו והציג עצמו כעובד חברת ביטוח. פרחיה מסרה את הטלפון לבתה הדר אליהו, והנאשם טען בפניה כי אמה זכאית להחזר מחברת הביטוח בסך של ₪ 35,000. עוד טען כי על מנת לקבל את הכסף יש להעביר לחברה - דרכו - עמלות ודמי ניהול בסך ₪ 8,964. הנאשם קבע עם הדר פגישה ביום 24/12/15 לצורך הסדרת התשלום. במקביל הכין פוליסה מזויפת על שמה של פרחיה. בעקבות מעצרו של הנאשם ביום 14/12/15, לא יצאה הפגישה אל הפועל.

בגין המתואר הורשע הנאשם בעבירות של **ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** (לפי סעיף 415 (סיפא) + סעיף 25 לחוק העונשין); **וזיוף** (לפי סעיף 418 (סיפא) לחוק העונשין).

טענות הצדדים

2. בטרם נשמעו הטיעונים לעונש העיד המתלונן יהושע זר אודות הפגיעה שנגרמה לו. הנ"ל - חקלאי שאינו זכאי לפנסיה ועדיין עובד - מסר כי מעבר לפגיעה הכלכלית שנגרמה ולא תוקנה, נפגע אמונו בבני אדם. לדבריו הנאשם עשה עליו רושם אמין ומהימן, ישב בביתו והסתכל לו בעיניים, והיה מצויד בכל המסמכים הדרושים. גם כאשר ביקש שהשיק יישאר ריק הסביר שבהמשך ישים חותמת של חברת הביטוח. רק כאשר נערכה הפניה השנייה בה ביקש הנאשם כסף מזומן, הבין שמשו "לא כשר" ופנה למשטרה.

3. בנוסף ביקשה הסנגורית להעיד את אשתו של הנאשם, מיטל, ואת אביו, אשר.

עמוד 2

השניים סיפרו כי מדובר באיש טוב, אשר נסיבות חייו הלא פשוטות הובילו אותו למקום שבו הוא נמצא כיום. בין היתר מנו את פציעתו בלבנון והיותו נכה עקב כך, את נישואיו הראשונים והגירושים המכוערים שבאו לאחר מכן, ואת הסתבכותו בחובות בגלל אשתו הראשונה.

עוד ציינו כי הם מגנים מכל וכל את מעשיו של הנאשם, וכי לו היו יודעים היו עוצרים אותו, אולם הם מבינים כי הכל נובע מלחצים כלכליים שהנאשם לא ידע להתמודד עמם, ומבינים גם שהוא זקוק לטיפול, ולא לענישה. אשתו של הנאשם ביקשה להוסיף כי אין בכוונתה לבחור בדרך הקלה ולעזוב את הנאשם, כי אם לתמוך בו בשעות הקשות, וכי באותה מידה היא אינה רוצה שהנאשם ילך בדרך הקלה (כניסה לכלא ויציאה ממנו לאותו המצב בדיוק). בסיכום ביקשו להתחשב בנאשם ולהעניק לו את הטיפול לו הוא זקוק.

4. בפתח טיעוניה לעונש הדגישה ב"כ המאשימה את החומרה היתרה הנובעת למעשיו של הנאשם על רקע בחירתו באנשים מבוגרים תוך ניצול גילם ומצבם על מנת להשיג את מבוקשו. במעשיו אלו - שלוו בתכנון והכנה מראש - פגע הנאשם בזכות הקניין של המתלוננים, בביטחונם האישי ובאמון הציבור. מעבר לכך נהג בשיטתיות ובסדרתיות, ואף הרהיב עוז כאשר פנה פעם נוספת לאותו המתלונן אשר כבר הצליח להפיל ברשתו קודם לכן. לפיכך ביקשה לקבוע מתחמי ענישה הכוללים: 12-36 חודשים בגין עבירת העושה; 6-24 חודשים בגין עבירות המרמה (3 אישומים); ו-6-24 חודשים בגין עבירות הזיוף (3 אישומים). מתחמים אלה, כך טענה, מתיישבים עם מדיניות הענישה הנוהגת ועם הצורך בהרתעה, בייחוד מפני פגיעה באוכלוסיות מוחלשות. בקביעת העונש בתוך מתחמים אלו ביקשה לשים דגש על עברו המכביד של הנאשם, הכולל לא פחות מ-18 תיקים, חלקם בעבירות דומות. לחומרה ציינה כי חודשים ספורים לפני ביצוע העבירות שבנדון סיים הנאשם לרצות את עונשו הקודם, וניכר איפוא כי הוא שור מועד אשר דבר אינו מרתיעו.

בסיכום טענה כי יש להטיל ענישה ברף העליון של המתחמים האמורים, ובצדה מאסר מותנה מרתיע, קנס - אשר יבהיר לנאשם שמעשיו אינם כדאיים - ופיצוי למתלוננים (בדגש על המתלונן יהושע זר, שכספו לא הושב אליו עד עצם היום הזה).

5. מנגד ביקשה הסנגורית שלא למצות את הדין עם הנאשם חרף חומרת המעשים, וזאת על מנת לתת לו הזדמנות לשנות את אורחות חייו ולהציל את עצמו ואת משפחתו מהמעגל השוטה אליו נקלע. תחילה, כאמור, הדגישה את חומרת המעשים ואת פגיעתם בערכים המוגנים וציינה כי משפחתו של הנאשם מגנה את מעורבותו בהם, וכי הוא עצמו לוקח אחריות מלאה, מתחרט על מעשיו ומתבייש בהם. עם זאת הבהירה כי חשוב להבין את המניע העומד מאחורי המעשים (ולמען האמת מאחורי כלל עברו הפלילי המכביד), אשר נעוץ רובו ככולו בהסתבכות כלכלית מן העבר, אשר הנאשם אינו יודע איך להתמודד עמה ושוקע בה יותר ויותר עם כל ניסיון להיחלץ.

בעניין זה ציינה את פציעתו של הנאשם בלבנון, מצבו הבריאותי עקב כך ועובדת היותו נכה, וכן את נישואיו לאשתו הראשונה ומסכת הגירושים הסבוכה, נפשית וכלכלית, בסופה נותר שרוי בחובות כבדים. בהמשך ועל מנת לכסות את חובותיו החל מסתבך בהימורים והלוואות מהשוק האפור, וככל שניסה לתקן את המצב כך הלך ושקע בו יותר. בין לבין התחתן הנאשם פעם נוספת ונולדו לו ילדים, וכעת אף הם תלויים בו רגשית וכלכלית.

לעניין העונש עצמו טענה כי יש לראות בכתב האישום מקשה אחת, ובהתאם לקבוע כי מדובר באירוע אחד (העומד במבחני הקשר ההדוק). עוד ציינה כי מנעד העונשים בעבירות דומות רחב, וכי לא מעטים המקרים בהם הסתפקו בתי

המשפט בעבודות שירות. לקולה ציינה את הנזק הלא גבוה שנגרם בסופו של יום, אף זאת רק למתלונן אחד, וכן ביקשה להביא בחשבון את הכפילות המסוימת העולה מהוראות החוק שיוחסו לנאשם, כאשר גילם של המתלוננים, כנסיבה לחומרה, מצוי הן בעבירת העושה והן בנסיבות המחמירות של עבירת המרמה.

בסיכום ביקשה לתת משקל לנסיבותיו של הנאשם, לחרטה המלאה ולצער הרב שחש בשל הפגיעה באנשים המבוגרים מהוריו, לרצונו להשתקם ולרווח הגדול שיפיקו מכך משפחתו והציבור כולו. בתוך כך הדגישה כי הנאשם מוכן לשאת כל עונש שיידרש לרבות פיצוי המתלוננים.

6. הנאשם, בדבריו האחרונים לעניין העונש, פנה למתלוננים וביקש להתנצל בפניהם על שפגע בהם ועל שניסה לפתור באמצעותם את בעיותיו הכלכליות. עוד מסר כי הרגיש שלא הייתה לו ברירה אחרת, אך הוא מתבייש במעשיו ומעוניין לפצות אותם וייעשה כל שיידרש לצורך כך. הנאשם ציין כי לולא אשתו לא היה עומד כאן היום וכי הוא לא רוצה לאבד את משפחתו, ולכן הוא מבין כי עליו לטפל בעצמו ולהיגמל מהתמכרותו להימורים. בסיום ביקש לאפשר לו לעשות כן במסגרת שירות המבחן, ולשקם את חייו ואת חיי משפחתו.

דין

7. כמצוות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בבואנו לקבוע את מתחם הענישה ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. עבירות המרמה הינן **עבירות חמורות הפוגעות בערכים מוגנים רבים**, בראשם פגיעה ישירה באינטרסים הרכשיים והקנייניים של קורבנותיהן. בצד אלה נפגעים ערכים מוגנים נוספים - הטעיית הקורבן ופגיעה בחופש הרצון שלו, השפעה על יכולתו לקבל החלטות מושכלות, פגיעה בסדר הציבורי מעצם השימוש במסמכים מזויפים, הצורך בשמירה על חיי מסחר תקינים ועל תקינותם של מסמכים והיכולת לפעול על סמך מסמכים אלו. בתוך כך מובילות עבירות כגון דא לפגיעה קשה באמון הציבור - בעיקר ציבור הקשישים - אשר המתואר מוביל אותם לנהוג בחשדנות כלפי כל גורם, רשמי יותר או פחות, היוצר עמם קשר בנוגע לזכויותיהם.

ראו הדברים שנאמרו בעניין דומה בת"פ (שלום-חיפה) 1334-02-13 **מדינת ישראל נ' סקיף** מיום 9/4/14, "נבו":

"הערך החברתי שנפגע אינו מתמצה בפגיעה ברכוש ובאוטונומיה הפרט ברכושו, אלא טומן את הצורך להגן על שכבת אוכלוסייה חלשה הנותנת מבטחה בדור צעיר ממנה. מעשיה של הנאשמת פגעו בערכים הקשורים למרקם החברתי ומגיעים לכדי פגיעה עמוקה ביחסי האמון של המתלוננים ושל אנשים כמותם באלו הסובבים אותם"

9. **בנסיבותיו של המקרה שבנדון**, הפגיעה בערכים המוגנים חמורה וממשית.

הנאשם עשה שימוש לרעה במידע שהשיג במסגרת עבודתו. או אז פנה למתלוננים אותם בחר בכוונה תחילה מתוך

רשימת הלקוחות, על פי גילם ומתוך תקווה כי הדבר יקל על מלאכתו. הנאשם הציג למתלוננים מצג שווא אודות החזרי כספי ביטוח המגיעים להם, זייף לצורך כך פוליסות ביטוח הנושאות את שמם, והבהיר להם את "תנאי התשלום". בתוך כך קבע עמם פגישות בכוונה להוציא את התוכנית מהכח אל הפועל, ונראה כי היה מתייזב לכולן אם הנסיבות היו מאפשרות.

הנאשם קידם את תוכניתו והוציא אותה לפועל במקרה אחד (המתלון יהושע זר), ולאחר שקיבל את הכסף שדרש, לא בחל בשימוש חוזר באותו סיפור כיסוי ממש, במטרה להוציא מהמתלון כספים נוספים. במקביל וכאשר תוכניתו נתקלה בקשיים ובתגובה ספקנית (המתלון יונה קופלר), לא היסס לפנות פעם נוספת לאשת המתלון ולנסות לממש את התוכנית מולה.

המדובר איפוא בשלושה מקרים שונים, אשר בוצעו, תוך תחכום ותכנון מוקדם, במשך מספר חודשים ובאחריותו הבלעדית של הנאשם.

10. אשר לנזקים שנגרמו, הנזק הכספי הישיר מסתכם בקרוב ל-12,000 ₪, ולמרות שאינו מבוטל (בוודאי לא עבור המתלון עצמו), הרי שאינו מן הגבוהים. עם זאת, הנזקים העקיפים ובכלל זה החדירה לפרטיות, הפגיעה בתחושת ביטחונם של המתלוננים ובשלוות נפשם, חמורים.

11. הנה כי כן, מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה, ובמיוחד כיוון שמדובר בפגיעה באוכלוסייה מוחלשת. יפים הדברים שנאמרו בעניין זה ברע"פ 5066/09 אוחין נ' מדינת ישראל מיום 22/4/10, "נבו":

"הנזק לאוכלוסיה זו אף הוא גדול יותר. גם כאשר לא נגרם נזק פיזי נגרמת לקשיש, מעבר לפגיעה הכלכלית, פגיעה באמונו ובביטחונו, פגיעה אשר קשה לרפא..."

גניבה בדרכי עורמה מקשישים הינה מן המעשים הנקלים ביותר ויש בה מימד חמור שבעתיים מכל מעשה גניבה אחר. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל מעשים קשים אלו. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומעורר את סלידתנו העמוקה, שכן מצווים אנו לערך העליון של "והַדַּרְתָּ פָּנֵי זָקֵן" (ויקרא י"ט לב'). אשר על כן מצווים בתי המשפט להכביד את ידיהם כנגד אלו הרומסים ברגל גסה את ביטחונם האישי של הקשישים וגוזלים את רכושם בדרכים נלוזות. חייבים אנו להיות מגן של ברזל לאותם קשישים, למען יורתעו מבצעי עבירה בכוח מלפגוע באוכלוסיה זו, וכל זאת ברוח הפסוק "אַל-תִּשְׁלִיכֵנִי, לַעֲת זָקְנָה; כְּכֹלֹת כָּחִי, אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי" (תהילים ע"א, ט')."

12. לאחר שבחנתי את העבירות בהן הורשע הנאשם ושקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, אני סבור כי המעשים מהווים אירוע אחד ונופלים בגדר סעיף 40ג(א) לחוק העונשין. המדובר במסכת אירועים אחת המורכבת מסדרה של עבירות בעלות דמיון רב, אשר בוצעו על פני אותה תקופה ובאותה שיטה. השוני היחידי נעוץ בזהות המתלוננים ובנזק הספציפי שנגרם להם. בהתאם ייקבע מתחם עונש הולם אחד לכל הפרשה.

13. בחינת מכלול השיקולים ובכלל זה הפסיקה הרלוונטית, מלמדת כי מתחם הענישה ההולם בגין מכלול

העבירות המיוחסות לנאשם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים. ראו והשוו:

רע"פ 262/14 **נאשף נ' מדינת ישראל** מיום 22/1/14, שם אושר עונש של 15 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, אשר הוטל על נאשם בעל עבר פלילי מכביד בעבירות מרמה, ואשר במהלך מספר חודשים התחזה לרופא בעל קשרים וקיבל לידיו כספים בסך 100,000 ₪ ממספר מתלוננים. הנאשם הורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף ושימוש במסמך מזויף.

בת"פ (שלום-תל אביב) 5262-02-12 **מדינת ישראל נ' הררי** מיום 27/9/12, נקבעו שלושה מתחמים שונים לעבירות מרמה מהסוג שבנדון, בהתחשב בהיקף הגזלה ובאופי העבירות הנלוות. נקבע כי המתחם השלישי (והחמור יותר) מתייחס למקרים בהם "היקף המרמה עלה על 100,000 ₪ ו/או פעולות המרמה היו כרוכות בזיוף מסמכים או בשימוש במסמכים מזויפים" - כפי ענייננו כאן - וכי הוא נע בין 10 ל-22 חודשי מאסר.

בת"פ (שלום-נצרת) 6851-10-10 **מדינת ישראל נ' סלימאן** מיום 28/1/15, נקבע מתחם של 6-14 חודשי מאסר בפועל, בגין אירוע יחיד של ניסיון לקבל דבר במרמה תוך שימוש במסמך מזויף, ובסופו של יום הוטלו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל. לקולה נזקף עברו הנקי של הנאשם.

ע"פ (מחוזי-ירושלים) 536-07-15 **זקן נ' מדינת ישראל** מיום 23/12/15, שם הותר על כנו עונש של שתי שנות מאסר אשר הוטלו על נאשם שהורשע בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ועושק, לאחר שהציג עצמו בפני המתלונן כמנהל בחברת "עמיגור" והבטיח להשיג עבורו דירה בדיור הציבורי. במעשיו הצליח הנאשם לגזול מהמתלונן 140,000 ₪ והשאירו חסר כל.

ת"פ (שלום-ירושלים) 5011-07 **מדינת ישראל נ' ג'ראח** מיום 18/9/11, שם הוטלו על נאשם ללא עבר פלילי שהורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה, עושק וזיוף (לאחר שקיבל מעובדת זרה סך של 64,000 ₪), 7 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 5212/13 **שמעון נ' מדינת ישראל** מיום 29/8/13, שם אושר עונש של 10 חודשי מאסר אשר הוטלו על אישה שבמסגרת טיפולה בקשיש ובשתי הזדמנויות שונות עשתה שימוש בכרטיס האשראי שלו, בסך כולל של כ-2,150 ₪. הנ"ל הורשעה בביצוע שתי עבירות של קבלת דבר במרמה והונאה בכרטיס חיוב, כאשר לחומרה נזקפה העובדה כי ניצלה את תלותו של הקשיש בה.

ת"פ (שלום-תל אביב) 35548-03-11 **מדינת ישראל נ' מקושין** מיום 14/2/13, שם נקבע מתחם של 6-18 חודשי מאסר בגין שלושה אירועי מרמה שבוצעו כלפי שלושה קשישים, מהלכם הושגו במרמה כספים בסך כולל של כ-20,000 ₪. הנאשמת הורשעה בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף ושימוש במסמך מזויף.

בעפ"ג (מחוזי-חיפה) 55502-05-14 **סקיף נ' מדינת ישראל** מיום 13/11/14 אושרו מתחמי העונש (והעונש) שנקבעו בערכאת השלום. ביחס לאישום שכלל עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף כלפי מספר מתלוננים נקבע מתחם של 6-18 חודשי מאסר (בסופו של יום הוטל עונש כולל בגין מספר רב של אישומים).

פורסמו ב"נבו"/"נט המשפט".

14. בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, יקבע עונשו של הנאשם בתוך מתחם ענישה זה, ובהתאם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

15. הנאשם בן 46, נשוי בשנית ואב לשלושה (ילד אחד מנישואיו הראשונים, שני ילדים מנישואיו הנוכחיים). הנ"ל נכה צה"ל בשיעור 38% בעקבות פגיעה בברך שמאל והחלפתה (צורפו מסמכים). מצבו הכלכלי בכי רע והוא ואשתו מצויים בהליכי פשיטת רגל (צורפו מסמכים).

16. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד הכולל לא פחות מ-16 הרשעות קודמות הכוללות אישומים רבים, ושני תיקים נוספים שנסתיימו ללא הרשעה. בין היתר הורשע הנאשם בשורה ארוכה של עבירות רכוש (לרבות גניבה, גניבת כרטיסי חיוב, הונאה בכרטיסי חיוב, קבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף) וכן בשורה ארוכה של עבירות אלימות (ובין היתר סחיטה באיומים, תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים וכן הלאה).

במסגרת הרשעתו האחרונה מיום 5/3/13 - בגין עבירות של גניבה והונאה בכרטיסי חיוב - ניתנה לנאשם הזדמנות לשקם את עצמו והוטלו עליו מאסר מותנה (שהוארך לתקופה של שנתיים מתיק קודם), צו מבחן למשך 24 חודשים ושל"צ. לא חלפו אלא שנתיים וחודש (!), והנאשם חזר לסורו.

כאן המקום להבהיר כי לנאשם כבר ניתנו הזדמנויות רבות קודם לכן:

הוא הועמד בצו מבחן לתקופות ארוכות לא פחות מארבע פעמים (בשנים 1993, 2001, 2010 ו-2013 כאמור), **מאסרים מותנים שהוטלו עליו הוארכו פעם אחר פעם** (ובסך הכל 4 פעמים), **ופעמים רבות הוטלו עליו עונשים מקלים** בדמות מאסר מותנה וחתימה על התחייבות.

אלא שהנאשם ויתר פעם אחר פעם על ההזדמנויות שניתנו לו, ובחר לשוב ולפגוע באחרים. על נאשמים מן הסוג הזה כבר נאמר - בשינויים המחויבים - כי:

"מה ניתן לומר לאחר כל אלה? המערער הוא למרבה הצער "שור מועד", החוזר לסורו שוב ושוב, הן בעבירות תעבורה, מהן חמורות, והן ובמיוחד בעבירות פליליות שיש בהן חומרה יתרה שאין צורך להכביר עליה מלים, ועונשן על פי תגית המחוקק הוא ברף הגבוה של שתי ספרות, אם שוד ואם כבענייננו סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה.

אם לא צלחה ההרתעה כלפי המערער, לפחות פוטר המאסר את החברה מעולו למשך היותו מאחורי סורג ובריח." (ע"פ 8960/11 הייב נ' מדינת ישראל מיום 11/6/13, "נבו" וראו גם בש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל מיום 8/1/10, "נבו").

17. בתוך כך לא שוכנעתי כי נשתנו מצבו או הלך רוחו של הנאשם היום, ועל שום מה תינתן לו הזדמנות נוספת לפנות לשירות המבחן, כבקשתו.

18. בצד האמור נתתי משקל אף לנסיבות הבאות:

§ הנאשם שיתף פעולה עם גורמי החקירה, כתב האישום בעניינו תוקן והוא הודה בו וחסך זמן שיפוטי יקר. בתוך כך ייתר את העדתם של הקשישים.

§ אין מחלוקת בדבר הפגיעה שתיגרם לאשתו של הנאשם ולילדיו בגין העונש שיוטל עליו.

§ הנזק הישיר שנגרם למתלון יהושע זר לא תוקן.

§ ומעבר לכל אלה יש לזכור את שיקולי ההרתעה, אשר מתגברים נוכח עברו הפלילי של הנאשם.

סיכום והכרעה

19. שקלול הנסיבות כולן - חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, כמו גם הנסיבות שאינן קשורות בעבירות עצמן - מלמד כי אין כל הצדקה לסטות ממתחם הענישה שנקבע לעיל. לא רק שלא נמצאה כל אינדיקציה לפוטנציאל שיקומי, אלא שהמכלול מלמד כי ההיפך הוא הנכון וכי כל שיתופי הפעולה בין הנאשם ובין שירות המבחן נכשלו כישלון חרוץ.

20. אני סבור איפוא, ולאחר שהתחשבתי לקולה בהיקף הלא גבוה של הגזלה ובפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם, כי יש להציב את עונשו של הנאשם בחלקו הבינוני-עליון של המתחם. בהתאם יוטל עליו עונש מאסר משמעותי בפועל בצירוף מאסר מותנה מרתיע ופיצוי למתלון יהושע זר. אדגיש כי לא מצאתי להטיל קנס כספי נוסף מעבר לפיצוי, כיוון שבירי כי עול זה ממילא ייפול על כתפי המשפחה, ולא ראיתי לנכון להכביד עליהם עוד.

21. **בהתחשב בכל האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים.**

מניין המאסר מיום מעצרו בתיק זה, 14/12/15.

ב. **10 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו כל עבירה מסוג פשע מסימן ו', פרק י"א לחוק העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושיק) ויורשע בגינה בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.**

ג. **6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו כל עבירה מסוג עוון מסימן ו', פרק י"א לחוק העונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושיק) ויורשע בגינה בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.**

ד. **פיצוי למתלון יהושע זר בגובה ₪ 12,000. הפיצוי יופקד במלואו בגזברות בית המשפט עד**

ליום 1/8/16 ויועבר על ידה למתלונן על פי פרטיו הרשומים בכתב האישום המתוקן.

ה. חתימה על התחייבות כספית בסך 10,000 ₪ לפיה ימנע הנאשם מביצוע כל אחת מהעבירות
נשוא הרשעתו למשך שנתיים החל מיום שחרורו. היה והנאשם לא יחתום על התחייבות זו בתוך 10
ימים ייאסר לפרק זמן של 15 ימים.

בשולי גזר הדין, אמליץ לרשויות שב"ס לנסות לשלב את הנאשם במסגרת טיפולית בתקופת מאסרו שתתאים
לצרכיו בכל הנוגע לגמילה מהימורים, והכל בהתאם לנוהלי שב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר ב' תשע"ו, 04/04/2016 במעמד הנוכחים.

אדריס נעמן , שופט

הוקלד על ידי סנא חאמד